

Sto let od slavnostního odhalení památníku padlých v Doubravici

Do válečné vřavy první světové války bylo z Doubravice odvedeno celkem dvacet šest mužů. Domů se jich vrátilo pouze čtrnáct.

Doubravičtí se rozhodli na památku svých padlých spoluobčanů postavit na návsi pomník a vysadit dvě lípy svobody.

K získání dostatečného množství peněz byla mezi občany zorganizována sbírka a další částky se získaly z pořádaných tanečních zábav. Celkem se našim předkům podařilo vybrat 2337 korun a 99 haléřů.

Pomník postavil J. Křivánek z Českých Budějovic. K jeho slavnostnímu odhalení došlo 5. července 1924.

O hojně účasti obyvatelstva svědčí dobové fotografie.

V první světové válce položili své životy tito doubravičtí muži:

Bláha Jaroslav

Bláha Karel nepodařilo se zjistit kde v Doubravici bydleli

Diviš František Doubravice 24 dnes stále Divišů

Erhart Antonín Doubravice 13 dnes Ing. František Erhart (Brůžků)

Erhart Josef Doubravice 13 dnes Ing. František Erhart (Brůžků)

Erhart Matěj Doubravice 13 dnes Ing. František Erhart (Brůžků)

Rezek Vojtěch Doubravice 28 dnes Votrubovi (původní usedlost již nestojí)

Šimon Jan Doubravice 32 dnes Mocovi

Tibitancl František Doubravice 11 dnes Tibitancl Michal (Šenkýřů)

Tvaroh Tomáš Doubravice 5 dnes Filipovec

Vaněk František Doubravice 1 dnes MUDr. Musil

Verner František Doubravice 41 dnes Nápravníková Olga

Poslední jméno na pomníku patří panu Vojtěchovi Erhartovi, který zahynul v Praze za heidrichiády v průběhu druhé světové války. Také on pocházel z čísla popisného 13, dnes Ing. František Erhart (Brůžků)

S laskavou pomocí Ing. Boženy Tinavské a paní Terezie Tibitanclové napsal Ing. Zdeněk Schaffelhofer st.

PS

Dnes máme pomník zrekonstruovaný s novým oplocením a je dobře, že si ponechal svůj původní ráz.

Dvě více jak stoleté lípy, které jsou nedílnou součástí pomníku jsou omezeny asfaltovou komunikací, která je obklopuje. Zvláště pravá lípa (blíže k obecnímu úřadu) má problémy, neboť jí byl nešetrně poškozen kořenový systém, který následně napadlo houbové onemocnění. To se projevuje větším prosycháním koruny a pravděpodobnou menší stabilitou.

Podle rozhodnutí obecního zastupitelstva by se měla letos na podzim porazit a na jejím místě vysadit lípa nová.

Nicméně v letošním roce je lípa bohatě olistěná a dokazuje, že má stále životní sílu.

Nestálo by za to znovu posoudit celou situaci, provést odborné odlehčení (prořezání) koruny a ponechat tento pěkný, našimi předky vysazený, strom dále žít?